

מצות כבוד אב ואם

ספור שני הבנים: הפטומות והרחים

השם
רואה
ללב!

החידה של רבי אבימי בנו של רבי אבהו:

יש בן שמאכיל את
אביו אוכל יקר –
ויורש גיהנום!

יש בן שנותרו לאביו
לטחון ברחים –
ויורש גן עדן!

איך זה יכול להיות?
בואו נראה...

הַבֵּן הָרֹאשׁוֹן: מֵאֲכִיל פֶּטוּמוֹת

- מַעֲשֵׂה בְּאִישׁ עֹשֶׂיר שֶׁהָיָה מִגִּישׁ
לְאָבִיו תְּרֻנְגוּלִים שְׂמִנִּים וִיקָרִים
וִיקָרִים מְאֹד.
- אָבֵל בִּלְבַּשׁ שָׁלוֹם, הוּא לֹא הוֹדָה
לַהֲשֵׁם, וְלֹא כִבֵּד אֶת אָבִיו בְּאַמֶּת.
הַכֹּל הָיָה רַק מִבַּחוּץ.

שאלתו של האב הזקן

פעם אחת, האבא הזקן הסתכל
על האוכל היקר שעל השלחן.

"בני היקר, מאין לך האכל הזה?"

האבא רצה לשוחח עם בנו באהבה
באהבה ולברך את השם על השפע.

"זֶקֶן, זֶקֶן! אָכַל וְשָׁתָה,
שֶׁהַכֶּלֶבִּים אוֹכְלִים
אוֹכְלִים וְשׁוֹתִים!"

הַתְּשׁוּבָה הָאֲכִזָּרִית

הֵבֵן הָעֶשִׂיר עָנָה בְּחֶצְפָּה גְדוֹלָה:
הֵבֵן זָלִזַל בְּאָבִיו, וְשָׁכַח שְׁכַבּוּד
הוֹרִים מִתְחִיל בְּדִיבּוּר מְכֻבָּד.

סופו של בעל הגאָוה

אָפּלו כּשְׁנוֹתָנִים אַתְּ הָאָכַל הֵכִי טָעִים,
אִם זֶה נַעֲשֶׂה בְּעֶלְבוֹן וּבְלִי אֶהְבָּה...

זֶהוּ הָאִישׁ שֶׁמֵּאָכִיל פְּטוּמוֹת
וְיֹרֵשׁ גִּיהֶנָּם!

הַנֶּשֶׁם רוֹאֶה לֵלֵב, וְהַמַּצּוֹה נֶהְרָסֶת.

הבן השני: עובד בָּרַחִים

• מַעֲשֵׂה בְּאִישׁ עָנִי וְצַדִּיק,
שֶׁהָיָה עוֹבֵד קִנְיָה מְאֹד.

• יַחַד עִם אָבִיו, הֵם הָיוּ טוֹחְנִים
קֶמַח בָּרַחִים שֶׁל אָבִיו.

• הָעֲבוּדָה הִיְתָה קִנְיָה, אֲבָל הֵם
הוֹדוּ לַיהוָה עַל כָּל יוֹם וְעָבְדוּ
בְּשִׂמְחָה.

גִּזְרֵת הַמֶּלֶךְ הָאֲכֹזֵרִי

• יום אחד, שֶׁלַח הַמֶּלֶךְ אֶת חֵילָיו.

• הַמֶּלֶךְ דָּרַשׁ לְקַחַת טוֹחָנִים שִׁיעֲבָדוּ עֲבוֹזַת כְּפִיָּה קִנְשָׁה וּמִשְׁפִּילָה לְמַעַן הַמַּעֲנֵךְ הַמְּלָכוֹת.

אָנָּה ה', עֲזֹר לִי
לְשֹׁמֵר עַל אֲבָא!

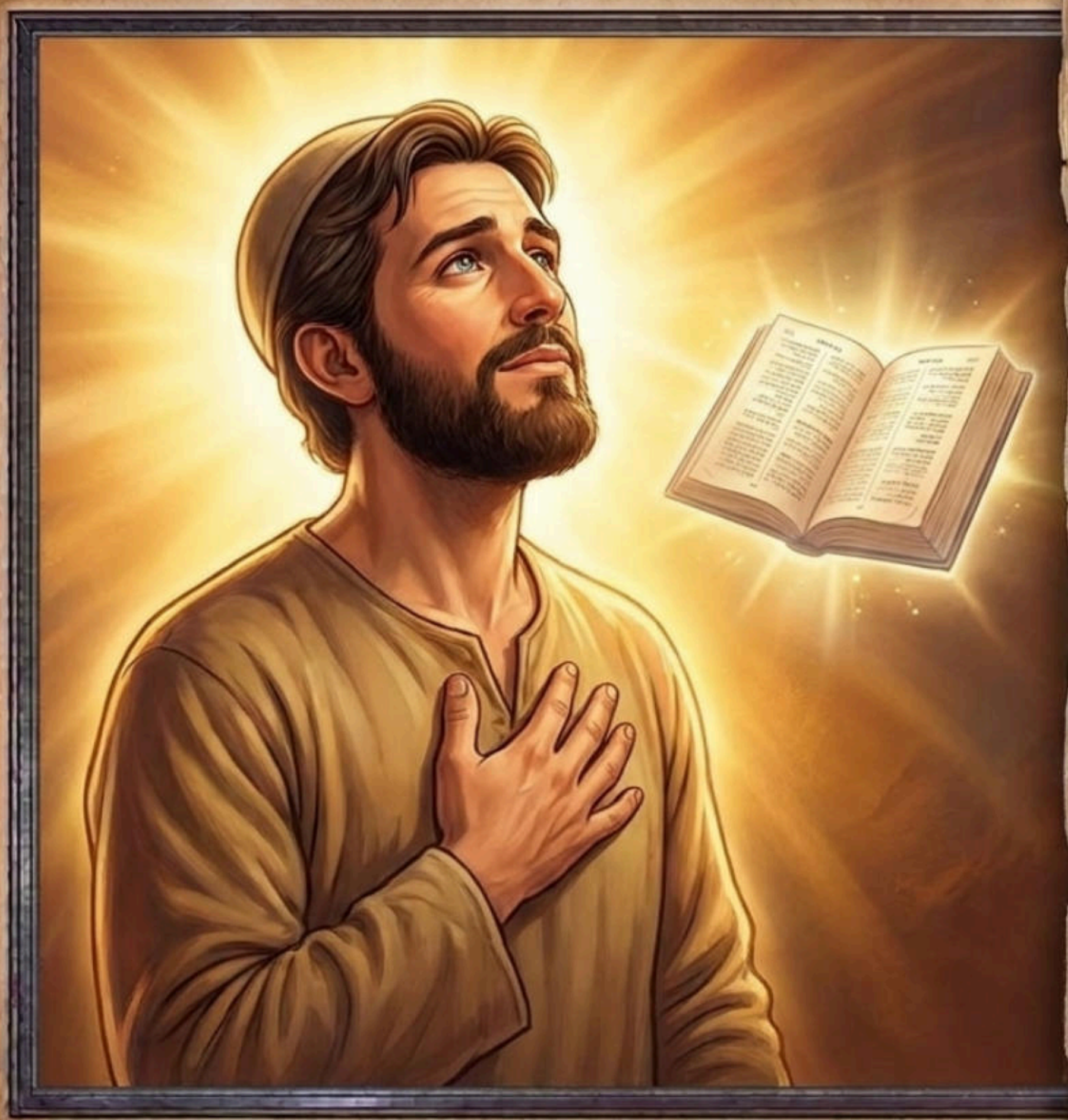

הַחֲלָטָה שֶׁל מְסִירוֹת נַפֵּשׁ

• הֵבֵן מִיַּד הַחֲלִיט לְהַצִּיל אֶת אָבִיו, וְאָמַר לוֹ:

אֲבֹא, הַכֵּנִס לְפֹה וְטַחֵן
בְּרִיחִים תַּחְתֵּי!

• הֵבֵן הָעֵדִיף לָלֶכֶת בְּעֶצְמוֹ לַעֲבוֹדַת
הַמֶּלֶךְ הַקָּשָׁה, וְלָתֵת לְאָבִיו אֶת
הָעֲבוֹדָה הַקָּלָה יוֹתֵר בְּבֵית.

אַהֲבָה טְהוֹרָה מִתּוֹךְ הַלֵּב

• הֵבֵן הַסִּבִּיר אֶת כּוֹנְנָתוֹ הַקְּדוּשָׁה:

אִם יִגִּיעַ לִידֵי בְּזִיוֹן –
אֶתְבַּזֶּה אֲנִי וְלֹא אֶתָּה!

וְאִם יִגִּיעוּ לִידֵי מַלְקוֹת –
אֶלְקָה אֲנִי וְלֹא אֶתָּה!

הוּא הָיָה מוֹכֵן לְסִבֵּל הַכֹּל, רַק שְׂאֵפָא לֹא יִפְגַּע.

שִׁכְרוּ שָׁל בַּעַל מִסִּירוֹת הַנֶּפֶשׁ

זֶהוּ הָאִישׁ שֶׁמִּטְחִין בִּרְחִים
וַיִּוֹרֶשׁ גֵּן עֵדֶן!

הַמַּעֲשֶׂה נִרְאֶה קָשֶׁה...
לִתֵּת לְאָבָא לַעֲבֹד בִּרְחִים.

אָבֵל כָּשֶׁה־שֵׁם רוֹאֶה שְׂזָה נַעֲשֶׂה
כְּדִי לְהַצִּיל וּלְגַנֵּן עַל הָאָב –
זֶהוּ הַכְּבוֹד הַגָּדוֹל בְּיוֹתֵר!

מֵאֲזַי הַשָּׁמַיִם: הַהֶבְדֵּל בֵּין הַבָּנִים

✗ הַבֵּן הָעָשִׂיר

- מָסַר אֶכָּל עָשִׂיר (פְּטוּמוֹת)
- פָּעַל מִתּוֹךְ זְלִזּוּל, כַּעַס וְגִאָוָה

נוֹפֵל לְגִיהֶנֶם!

✓ הַבֵּן הַטוֹחֵן

- מָסַר עֲבוּדָה קָשָׁה (רַחִים)
- פָּעַל מִתּוֹךְ אֲהָבָה וְדֹאגָה טְהוֹרָה

זוֹכֶה לְגַן עֵדֶן!

הַמַּעֲשֵׂה הַחִיצוֹנִי אֵינוֹ מִסְפִּיק – הַשֵּׁם בּוֹדֵק אֶת הַכּוֹנֵה שְׂבִלָּב!

הסוד של מצות כבוד הורים

מה אנחנו לומדים מהרב אבימי?

השם לא רוצה רק
את הידים שלנו
(להביא חפצים או
לעשות משימות).

השם רוצה בעקר
את הלב שלנו!

את המצוה יש לקיים מתוך כבוד פנימי, נעם ואכפתיות אמיתית.

איך נקים את המצוה היום?

💧 כשמבקשים מאתנו משהו –
נעשה זאת מיד, בחיוך ולא
בפנים כועסות.

💡 נדבר להורים בקול עדין ומכבד
(לעולם לא נרים את הקול על
אבא ואמא!!).

🙏 נתפלל להשם בכל יום שיתן
להורים שלנו בריאות, כח
ושמחה!

רַחֲמָנָא לִיבָא בָּעֵי (הַשֵּׁם רוֹצֶה אֶת הַלֵּב)

כְּשֶׁאֲנוּ מְכַבְּדִים אֶת הַהוֹרִים מֵתוֹךְ אֲהָבָה וּמִסִּירוֹת,
אֲנוּ גַם מְכַבְּדִים אֶת מֶלֶךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים!

יְהִי רָצוֹן שְׁנוּזָכָה לְהִיּוֹת בָּנִים טוֹבִים,
לַעֲשׂוֹת נַחַת לְהוֹרֵינוּ – וְנַחַת רוּחַ לְבוֹרְאָנוּ!